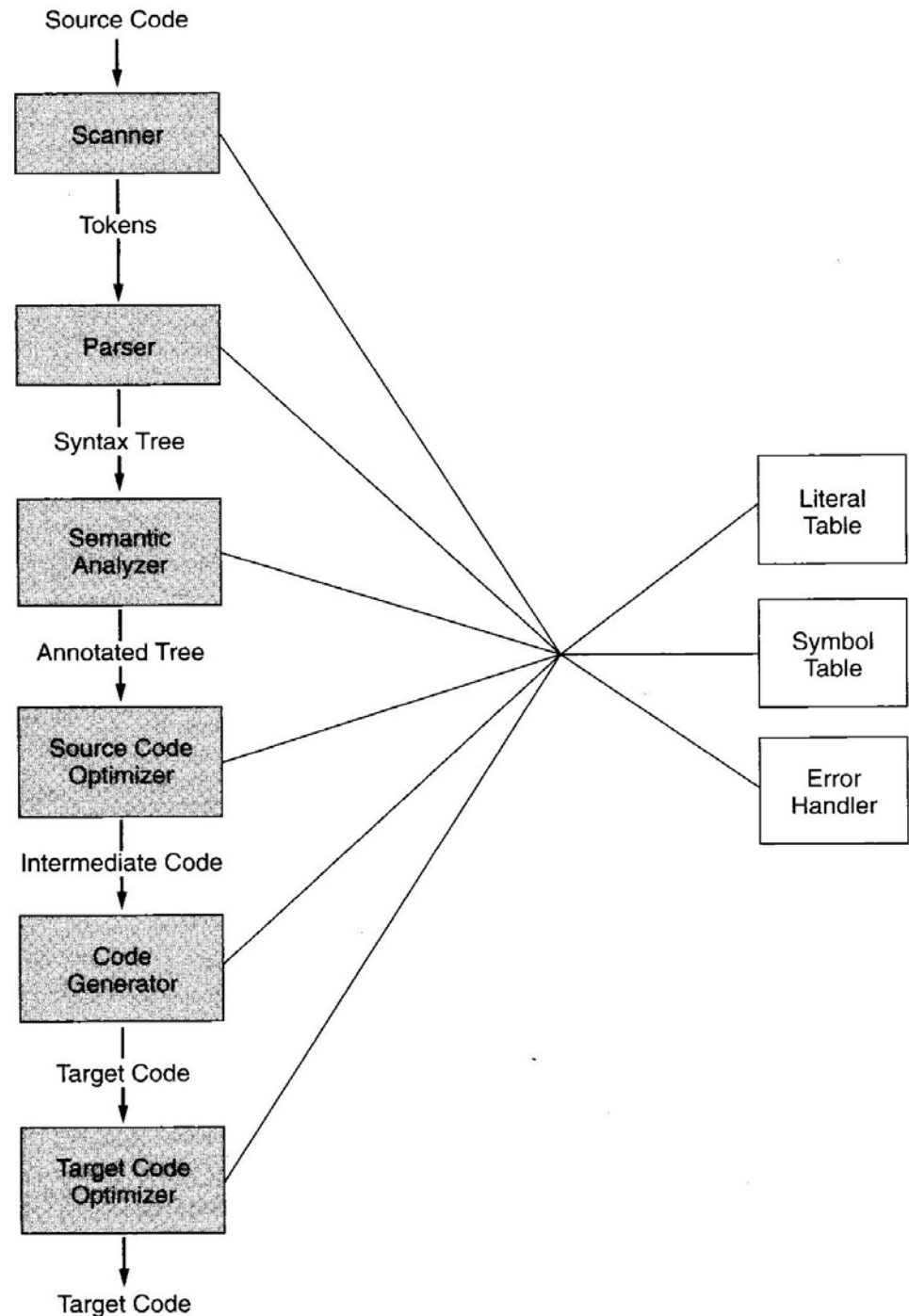

Runtime-systemer del I

Kapittel 7

Oversikt

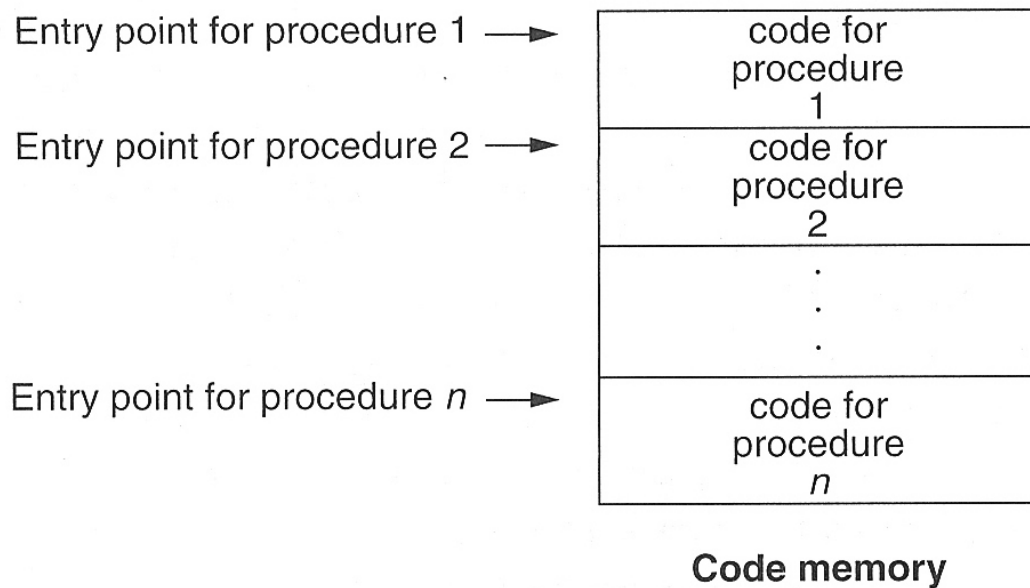
- Generell lagerorganisering (kap 7.1)
- Språk som bare trenger statisk allokering (kap 7.2)
- Språk som trenger stakk-orientert allokering (kap 7.3)
- Språk som trenger mer generell allokering (kap 7.4)
- Parameteroverføring (kap 7.5)

Avhenger av begrepene i språket

Den oversatte programkoden

- kan nesten alltid betraktes som statisk allokert
  - skal hverken flyttes eller forandres under utførelse
- Kompilatoren kjenner alle adresser til kodebiter

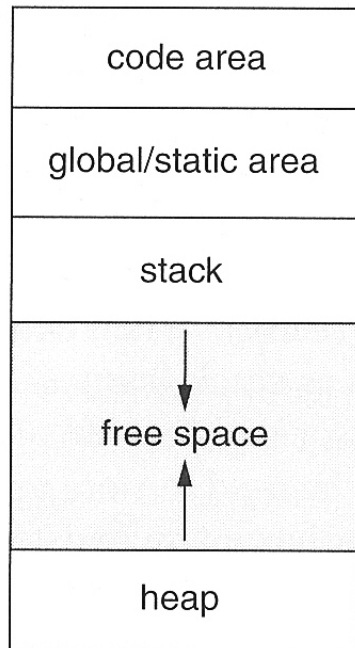

Men husk

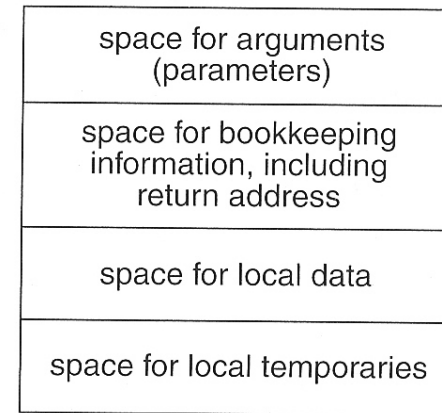
Koden blir ofte produsert som relokerbare kode, som får sin endelige plassering av linker/loader

Lagerorganisering

- Typisk organisering under utførelse dersom et programmeringsspråk har alle slags data (statisk, stakk, dynamisk)

- Typisk organisering av data for et prosedyrekall (aktiveringsblokk)

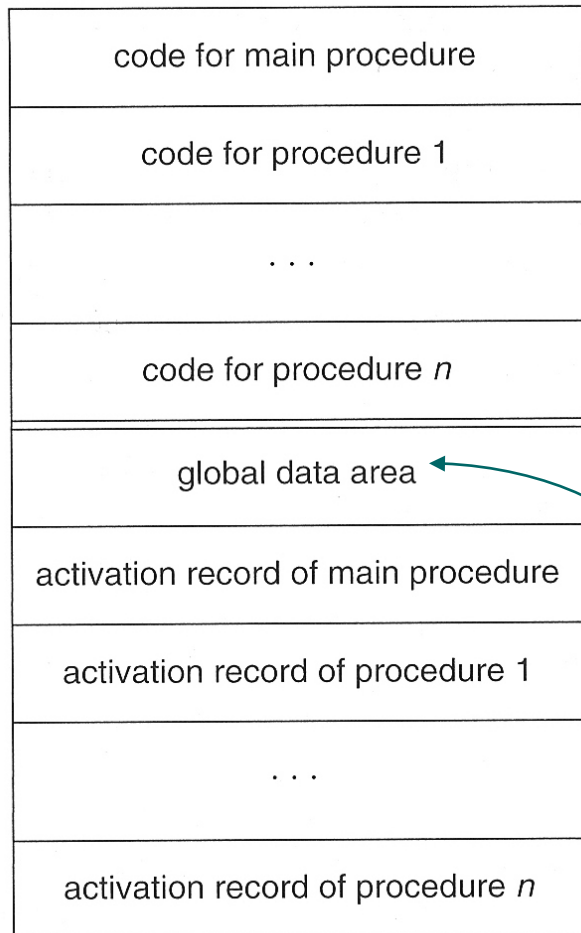
Det er gjerne ut fra plasseringen her man karakteriserer språk til være

- statisk organisert
- stakk-organisert
- heap/dynamisk organisert

Kapittel 7.2

STATISK ORGANISERING

Full statisk organisering (eks. Fortran)

- Kompilatoen kan beregne hvor alt ligger
  - Utførbar kode
  - Variable
  - Alle slags hjelpedata

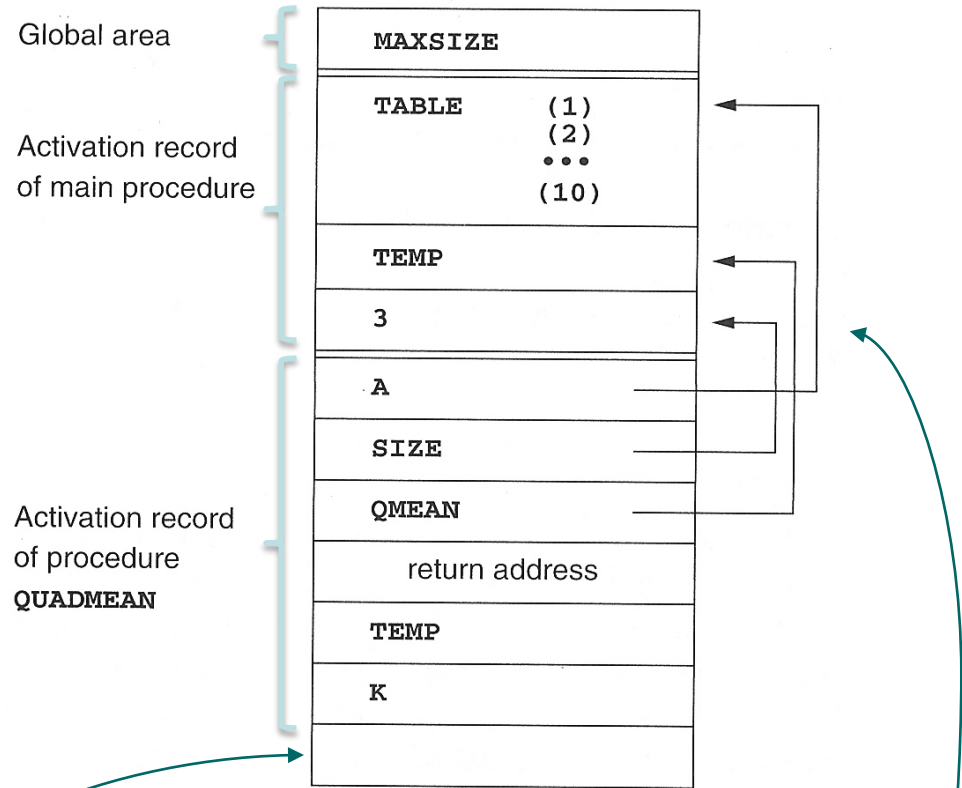
bl.a. alle slags større konstanter i programmet

Et eksempel i Fortran

```

PROGRAM TEST
COMMON MAXSIZE
INTEGER MAXSIZE
REAL TABLE(10),TEMP
MAXSIZE = 10
READ *, TABLE(1),TABLE(2),TABLE(3)
CALL QUADMEAN(TABLE,3,TEMP)
PRINT *, TEMP
END

SUBROUTINE QUADMEAN(A,SIZE,QMEAN)
COMMON MAXSIZE
INTEGER MAXSIZE,SIZE
REAL A(SIZE),QMEAN, TEMP
INTEGER K
TEMP = 0.0
IF ((SIZE.GT.MAXSIZE).OR.(SIZE.LT.1)) GOTO 99
DO 10 K = 1,SIZE
    TEMP = TEMP + A(K)*A(K)
10 CONTINUE
99 QMEAN = SQRT(TEMP/SIZE)
RETURN
END
    
```


Plass til mellomresultater o.l. Kompilatoren kan beregne hvor mye som trengs

I Fortran overføres parametere som pekere til de aktuelle verdier/variable

Kapittel 7.3

STAKK-ORGANISERING

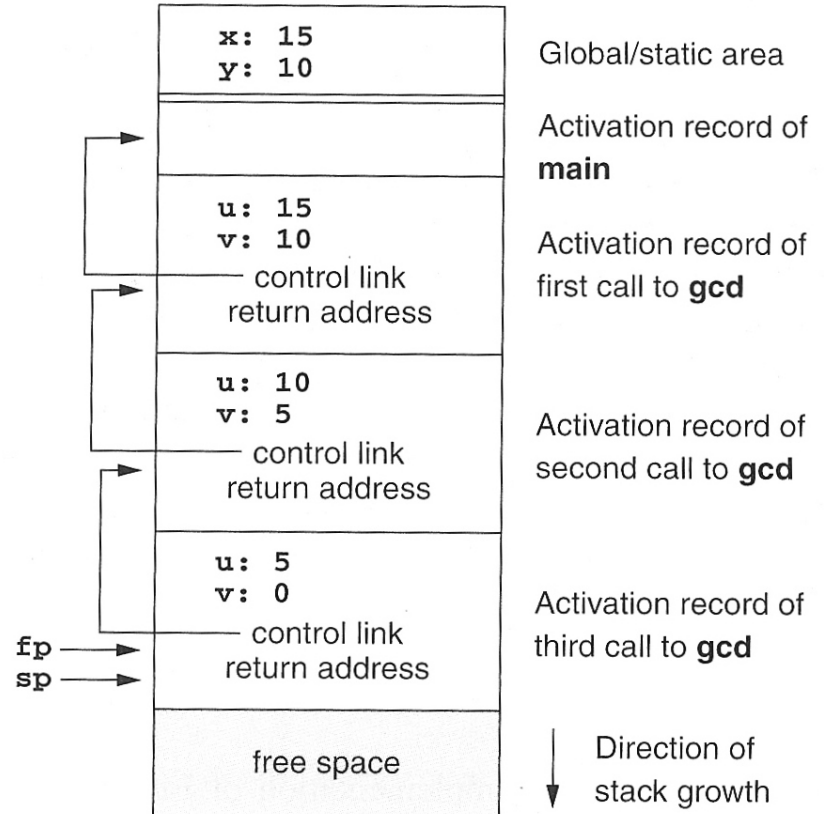
Et eksempel i C

```
#include <stdio.h>

int x,y;

int gcd( int u, int v)
{ if (v == 0) return u;
  else return gcd(v,u % v);
}

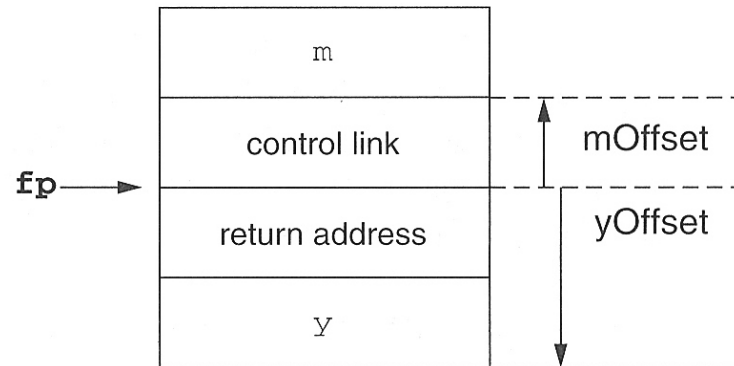
main()
{ scanf ("%d%d",&x,&y);
  printf ("%d\n",gcd(x,y));
  return 0;
}
```


Variabel-aksess

```
void g(int m)
{ int y = m-1;
  if (y > 0)
  { f(y);
    x--;
    g(y);
  }
}
```

Layout av g sin
aktiveringsblokk:

Hvordan utføre et kall

Ved prosedyre-kall (entry):

- 1) Beregn parameter-verdiene og push dem på stakken.
- 2) control link := frame pointer
- 3) frame pointer := stack pointer
- 4) Lagre returadressen (hvis nødvendig).
- 5) Hopp til maskinkoden for aktuell prosedyre.
- 6) Sett av plass til lokale variable ved å flytte sp.

Ved prosedyre-slutt (exit):

- 1) stack pointer := frame pointer
- 2) frame pointer := control link
- 3) Hopp til returadressen.
- 4) Fjern parametrene fra stakken (ved å flytte sp).

```
void g(int m)
{ int y = m-1;
  if (y > 0)
  { f(y);
    x--;
    g(y);
  }
}
```

Behandling av mellomresultater

$$x[i] = (i + j) * (i/k + f(j))$$

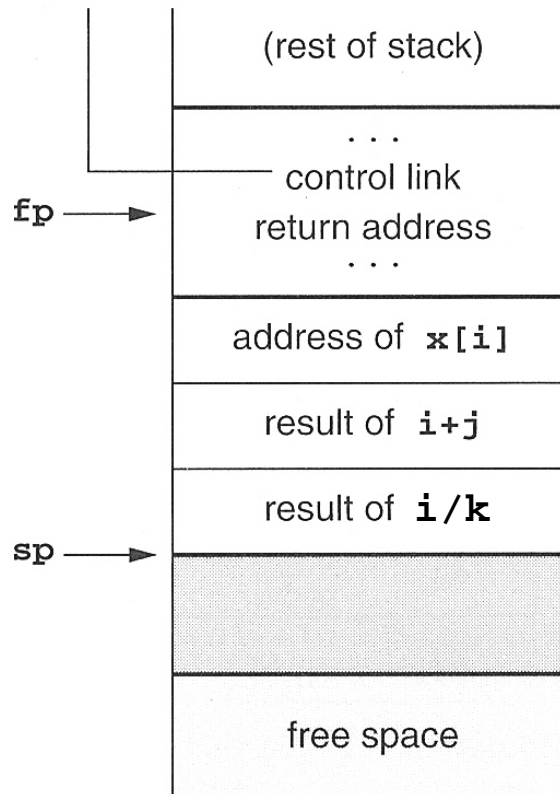
adresse

verdi

verdi

Antar strikt beregning fra venstre mot høyre. Kallet $f(j)$ kan forandre verdier.

Trenger ikke sette av fast maksimal plass til slike mellomresultater for hele blokkens levetid. I motsetning til hva man naturlig gjør i Fortran.

Activation record of procedure containing the expression

Stack of temporaries

New activation record of call to f (about to be created)

OPPGAVE 7.1 + 7.2

Prosedyrer inne i prosedyrer

```
program nonLocalRef;

procedure p;
var n: integer;

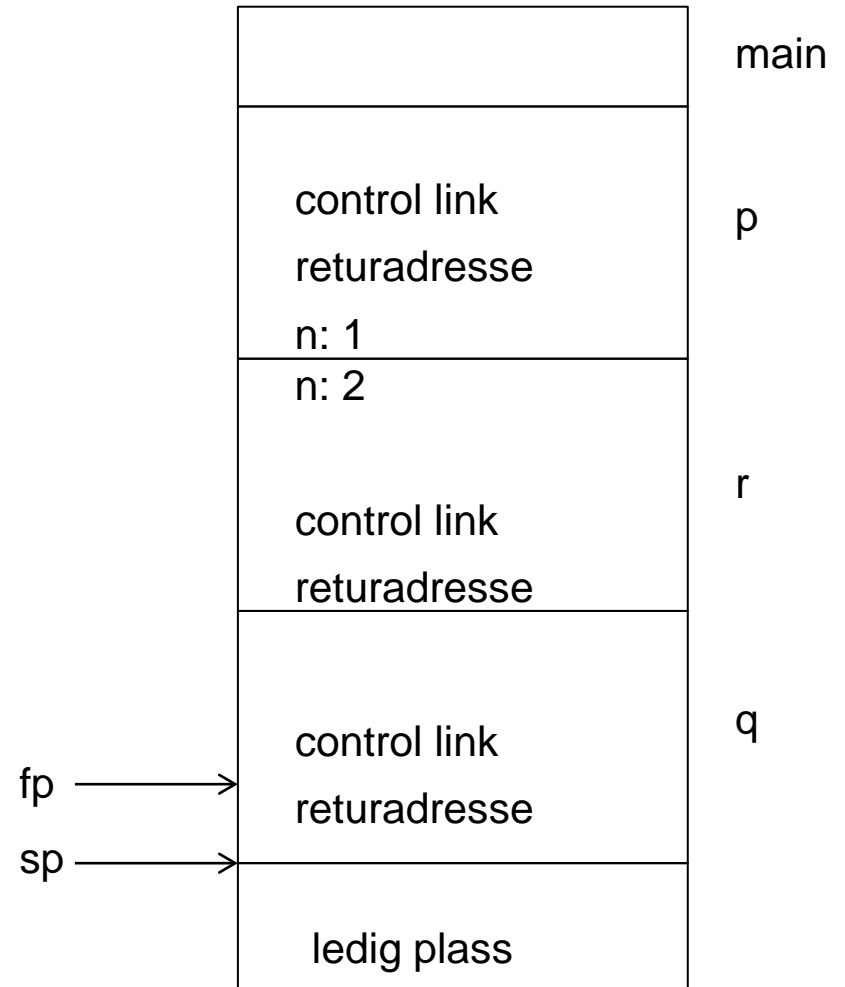
    procedure q;
    begin
        (* a reference to n is now
           non-local non-global *)
    end; (* q *)

    procedure r(n: integer);
    begin
        q;
    end; (* r *)

begin (* p *)
    n := 1;
    r(2);
end; (* p *)

begin (* main *)
    p;
end.
```

Et første forsøk

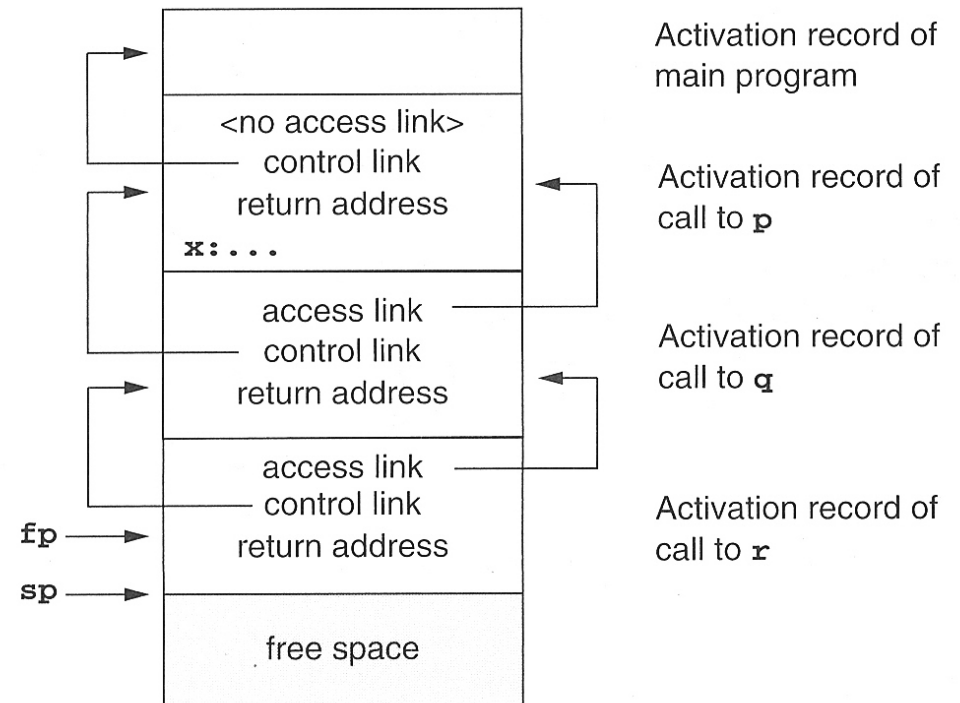

Hvordan kan vi
aksessere 'n' i 'p' ?

Eksempel med flere nivåer

```
program chain;  
  
procedure p;  
var x: integer;  
  
    procedure q;  
        procedure r;  
        begin  
            x := 2;  
            ...  
            if ... then p;  
        end; (* r *)  
    begin  
        r;  
    end; (* q *)  
  
begin  
    q;  
end; (* p *)  
  
begin (* main *)  
    p;  
end.
```

Program-
blokkene
får da et
blokk-nivå

fp.al.al.x

diff i blokknivå

Hvordan utføre et kall – med nestede nivåer

Ved prosedyre-kall (entry):

- 1) Beregn parameter-verdiene og push dem på stakken.
- 2) Følge access link fra fp like mange ganger som forskjellen i blokk-nivå mellom den kalte og kallstedet (0 hvis lokal), og push den på stakken.
- 3) control link := frame pointer
- 4) frame pointer := stack pointer
- 5) Lagre returadressen (hvis nødvendig).
- 6) Hopp til maskinkoden for aktuell prosedyre.
- 7) Sett av plass til lokale variable ved å flytte sp.

Ved prosedyre-slutt (exit):

- 1) stack pointer := frame pointer
- 2) frame pointer := control link
- 3) Hopp til returadressen.
- 4) Fjern parametrene + access link fra stakken (ved å flytte sp).

Prosedyrer som parametere

```
program closureEx(output);
```

```
procedure p(procedure a);
begin
  a;
end;
```

```
procedure q;
var x:integer;
```

```
  procedure r;
  begin
    writeln(x);
  end;
```

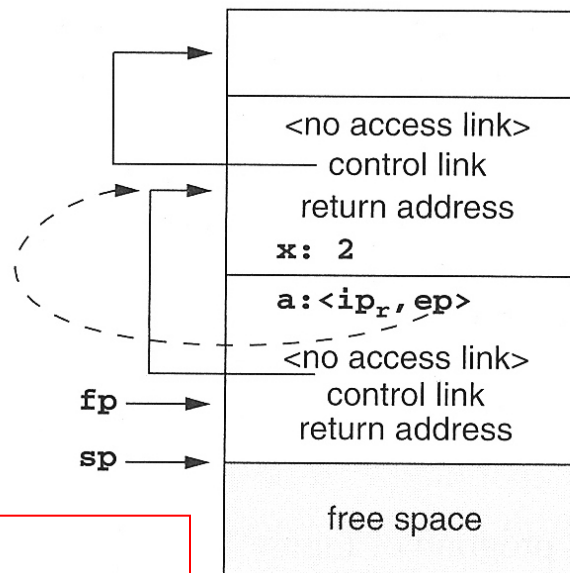
```
begin
  x := 2;
  p(r);
end; (* q *)
```

```
begin (* main *)
  q;
end.
```

Dette må da
oversettes helt
spesielt:

1. aksess-peker = ep
2. hopp til ip

ip_r
ep_r

Activation record of
main program

Activation record of
call to q

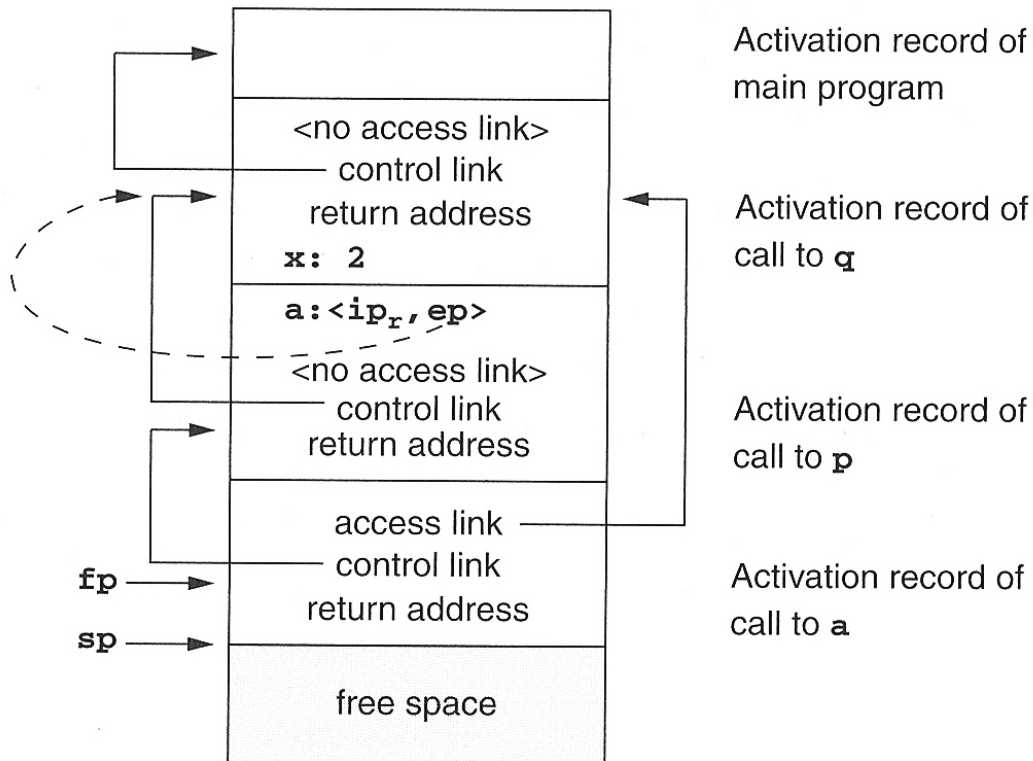
Activation record of
call to p

Den aktuelle parameteren må være:

- Kode-adressen til prosedyren (ip)
- Prosedyrens aksess-link (ep)

Kall av prosedyre levert som parameter

- Etter kallet på den formelle parameteren 'a' som aktuelt er 'r' i Q:

OPPGAVE 7.4, 7.5 + 7.10

Neste forelesning: Tirsdag 9. april (Sed)

Runtimesystemer del II